

Побудова оптимального маршруту транспортної лінії у місті Харкові, шляхом використання струнної транспортної системи, яка вимагає землевідведення під опори та анкерні станції є варіантом для вирішення таких проблем, як місцеве пересування та розвиток транспортної галузі у більш перспективну і привабливу.

1. Дослідження можливостей струнного транспорту. Офіційний веб-сайт URL: https://skywaytransport.com.ua/wp-content/uploads/2017/02/ru_-_Harkov-Dnepr.pdf. (дата звернення 19.12.2017)

2. Протяжність і характеристика автомобільних доріг загального користування на 01.01.2015 року: [бюлетень] / Укравтодор. URL: <http://www.ukravtodor.gov.ua/clients/ukrautodor.nsf/> (дата звернення 19.12.2017)

3. Задоржня О. Звивиста дорога: перспективи розвитку інфраструктури в Україні / URL: <https://delo.ua/business/izvilistaja-doroga-perspektivy-razvitiya-infrastruktury-v-ukrain-323554/>

ІНФРАСТРУКТУРА ГЕОПРОСТОРОВИХ ДАНИХ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Кінь Д.О.

Науковий керівник – Пілічева М.О., канд. техн. наук, доцент

Згідно з Директивою 2007/2/ЄС Європейського парламенту та Ради Європи щодо створення інфраструктури просторової інформації ЄС (INSPIRE) ЄС почала створювати систему заходів та механізмів, яка впроваджує та реалізує політику щодо охорони навколишнього середовища [1]. Дана система заходів, яка спроможна задовольнити потреби населення, приймати управлінські рішення, також регулюється на регіональному та місцевому рівнях в межах своїх повноважень [2].

Інфраструктура геопросторових даних (ІГД) та її розвиток були темою дослідження у багатьох науковців світу: J. Holms, V. Vicehovskis, A. Putniņš, Dr. P. Li, Dr. X. Xiao, Y. Hu, W. Li, G. Bartha, S. Kocsis, I. McKay, I. P. Williamson, C. Von Hagen, K. Tóth, C. Portele, A. Iller, P. Van Oosterom, C. Lemmen, H. J. Aalders, H. Moellering, L. G. Shapiro, та ін.

Створення ІГД будь-якого рівня ґрунтується на інваріантних складових і принципах реалізації, до яких можуть відноситися:

- нормативно-правові та інституційні основи;
- базові набори геопросторових даних;
- профільні набори геопросторових даних;
- метадані та каталоги метаданих для забезпечення пошуку і доступу до геопросторових даних;

– стандарти на просторові дані, метадані та геоінформаційні сервіси;

– геоінформаційні служби, програмно-технологічні засоби інформаційно-комунікаційного середовища створення, обробки та використання і розповсюдження геопросторових даних; WEB-картографування [2].

У роботі [3] віділено фундаментальні компоненти для ІПД: геодезичні мережі, кадастрові дані, топографічні плани, транспортна система, адміністративні комп'ютерні програми, дані перепису.

На сьогодні понад 124 держав світу будують національні інфраструктури геопросторових даних (НІГД).

Вчені світу підкреслюють важливість спільних стандартів, і вказують на роботу ISO як на базис для створення та впровадження НІГД. У свою чергу, об'єднуючи діючі НІГД, утворюється Глобальна інфраструктура геопросторових даних (GSDI), яка щільно співпрацює з ООН.

Особливості розроблення, формування та впровадження National Spatial Data Infrastructure (NSDI) обумовлені перш за все адміністративно-територіальним устроєм держави. Наприклад, у Великобританії, Ломбардії, Каталонії, Баварії та інших держав відокремлені національний, регіональний і місцевий рівні, а у США додатково – федеральний (рис. 1).

Рисунок 1 – Рівні ІГД

Отже, ґрунтуючись на міжнародній практиці створення та реалізації національних, регіональних та місцевих інфраструктур геопросторових даних, вітчизняні вчені разом із законодавчим та виконавчим органами правління досліджують та роблять перші кроки на шляху до формування та функціонування ІГД в Україні.

1. DIRECTIVE 2007/2/EC OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 14 March 2007 establishing an Infrastructure for Spatial Information in the European Community (INSPIRE) [Електронний ресурс] // Official Journal of the European

Union. – 2007. – Режим доступу до ресурсу: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:108:0001:0014:en:PDF>.

2. Національна інфраструктура геопросторових даних України [Електронний ресурс] // Науково-дослідний інститут геодезії і картографії. – 2013. – Режим доступу до ресурсу: <http://gki.com.ua/ua/nacionalna-infrastruktura-geoprostorovih-danih-ukraini>.

3. van Oosterom P. Spatial data management on a very large cadastral database [Електронний ресурс] / P. van Oosterom, C. Lemmen // Comput., Environ, and Urban Systems – 25 (2001) – с. 509-528. – 2001. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.gdmc.nl/oosterom/ceus2.pdf>.

ОБТЯЖЕННЯ ПРАВ НА ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ ТА ОБМЕЖЕННЯ У ВИКОРИСТАННІ ЗЕМЕЛЬ

Синявський С.Р.

Науковий керівник – Пілічева М.О., канд. техн. наук, доцент

Згідно земельного законодавства України можуть бути встановлені обмеження на використання земельної ділянки або її частини [1], які поділяють на такі типи [2]:

01.01 – охоронні зони – території із обмеженим режимом використання, що встановлюються навколо особливо цінних або об'єктів з метою їх охорони та зменшення їх негативного впливу на людей та довкілля;

01.02 – зони санітарної охорони – території і акваторії, де запроваджується особливий санітарно-епідеміологічний режим;

01.03 – санітарно-захисні зони – території з обмеженим режимом використання, де забороняється будівництво об'єктів, пов'язаних з постійним перебуванням людей, що встановлюються навколо шкідливих об'єктів з метою захисту населення та територій від їх негативного впливу;

01.04 – зони особливого режиму використання земель – території з обмеженим режимом використання, які встановлюються навколо військових об'єктів з метою їх охорони та також захисту населення та територій від впливу таких об'єктів;

01.05 – водоохоронні обмеження – водоохоронні зони, прибережні захисні смуги, берегові смуги водних шляхів, смуги відведення;

01.06 – інші обмеження – різноманітні заборони та умови використання земельної ділянки.

Також право власності на земельну ділянку може бути обтяжено правами інших осіб [1]. Обтяження поділяються на [2]:

02.01 – застава (іпотека) земельної ділянки;

02.02 – рента;

02.03 – земельні сервітути;

02.04 – суперфіцій;